

едно лѣто по Стара-планина съ 25 момчета, и отъ тогава са е изгубилъ.

Бойчо-войвода е родомъ отъ тѣрновското окружие, изъ тревненските колиби, които са наричатъ Цепараните. Бойчо войвода е ученикъ на Цоня войвода. Въ времето на руското нашествие той съставилъ една чета и воевалъ съ турците твърде юнашки. Когато билъ заключенъ мирътъ, то началникътъ на руската войска въ силистренската крѣпость заповѣдалъ на Бойча да распусне дружината си; но Бойчо са отказалъ да испълни желанието му и скрилъ са въ ханнъ-боазските гори. Заедно съ Бойча биле и двамата негови братия. Не зная както са е случило, но Бойчо билъ уловенъ отъ рускиятъ генералинъ, —който са задържалъ дълго време въ Силистра,—и испроводенъ на заточение въ Сибирь. Биле испроводени на заточение така също и братията му, и другарите му. На по-стариятъ му братъ името било Петаръ; а на по-малкиятъ Иванъ. Въ 1829 година множество наши юнаци отидоха въ Россия и оставиха турците да бѣснѣять по Бѣлгария и да праватъ сѣкакви злини на осиротѣлата рая. Бѣлгария останада безъ защитници. Бойчо войвода билъ затворенъ въ една русска крѣпость, която са намирала въ единъ сибирски градецъ. Зданието на тая крѣпость било твърде високо; но енергията и родолюбието са не плашатъ отъ нищо. Бойчо са договорилъ съ своите два брата да бѣгатъ изъ Сибирь. Сички скокнале отъ това високо здание доле. Бойчо и Петаръ останаде живи и здрави; а Иванъ си строшилъ краката и не можѣлъ да бѣга подалечъ. Бойчо заклалъ брата си, за да са не мъчи и да го не издаде, и побѣгналъ съ другиятъ си братъ